

BØRNEfonden

Udviklingsminister Søren Pind
Udenrigsministeriet, Asiatisk Plads
1448 København K

HVC hf.
Kopi af
28/4/10 APJ

MODTAGET

19 APR. 2010

Udv.min.sek.

Kære Søren Pind.

Dato 14. april 2010

Børnefonden har fulgt debatten om regeringens nye strategi for dansk udviklingsbistand med interesse.

BØRNEfonden

Jagtvej 157
DK-2200 København N
Tlf (+45) 70 22 12 11
Fax (+45) 35 84 02 11
mail@bornefonden.dk
www.bornefonden.dk
Giro 195-9700
CVR 33969813

Vi synes, at strategiens prioriteringer er udtryk for en spændende nytænkning. Børnefondens tilgang til udvikling er individbaseret, hvor målsætningen er at sætte det enkelte menneske i stand til at udnytte sit potentiale til et liv, hvor man kan klare sig selv, forsørge sin familie og bidrage positivt til udviklingen af samfundet. Opbakning til denne filosofi finder vi reflekteret flere steder i den nye strategi.

Børnefonden har dog en meget væsentlig anke overfor strategien, som den er præsenteret. Vi mener, at regeringen burde inkludere uddannelse, som en sjette prioritet. Bedre uddannelse af børn og unge i udviklingslandene er nøglen til at de døre, som strategiens øvrige fem prioriteter åbner op til.

Børnefonden har koncentreret sin indsats til Vestafrika, hvor vi i omkring 100 områder i fem lande arbejder med en multisektoral tilgang til udvikling for op imod 450.000 mennesker. Uddannelse er ét af vores fire indsatsområder.

Med MDG-målet for uddannelse og Unescos EFA-kampagne er der i de senere år kommet mere fokus på uddannelse. Verdensbankens etablering af FTI har desuden skabt en ændret adfærd på regeringsniveau i de lande, hvor vi arbejder. Regeringerne har gjort adgang til grundskolen gebyrfri, og der er udarbejdet planer for uddannelsessektoren, som har været et krav fra Verdensbanken for at få del i midlerne under FTI.

Det er alt sammen godt, og mange flere børn er meldt ind i grundskolerne. Men fra vores position i det yderste led i landsbyerne, hvor indsatsen skal føres ud i livet, oplever vi meget store problemer. Regeringerne evner simpelthen ikke at føre deres egne planer ud i livet. Den øgede adgang til grundskolen har medført:

1. Overbefolkning i klasselokalerne med klassekvotienter på 70 til 100.
2. Enorm mangel på skoleinfrastruktur i form af bygninger, sanitære installationer og rekreative områder.

3. En stigende lærermangel, som ikke ser ud til at blive afhjulpet på en kvalificeret måde.

Samlet set er elevtallet steget, men kvaliteten i undervisningen er blevet uhyggeligt forringet. Andelen af børn, der dropper ud af skolen før tid, stiger, og andelen af børn, der rent faktisk klarer afgangsprøven fra grundskolen og kvalificerer sig til mellemskolen falder i disse år til ned mod 50 procent.

Det handler selvfølgelig om penge. Unesco har opgjort, at landene syd for Sahara i år vil skære 4,6 milliarder dollars i uddannelsesbudgetterne på grund af finanskrisen. Hvis der ikke tilføres flere midler vil de resultater, som er blevet opnået i de seneste ti år væres spildt. Skolegangen vil blive så ringe, at kun de færreste vil lære noget, der kan bringe dem videre.

Set i det lys virker det forkert, at Danmark vælger at overlade uddannelsesindsatsen til det multilaterale område. Danida ville netop gennem en bilateral støtte til uddannelse kunne bidrage til at sikre, at uddannelsesindsatsen blev kanaliseret nedad og udad i partnerlandene.

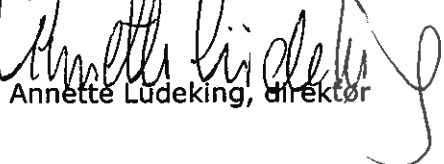
Danmark har fine traditioner indenfor folkeoplysning og inddragelse af borgerne i beslutningsprocesser. Kompetencer som kan være til stor nytte i et arbejde med at sikre at grunduddannelsen når helt derud, hvor der er så hårdt brug for den.

Decentraliseringsbølgen, som i disse år kører henover Afrika, understøtter både en demokratisk udvikling, reducerer risikoen for korrupsion og sikrer en mere borgernær anvendelse af offentlige midler. Danida ville kunne understøtte en sådan proces på uddannelsesområdet, hvis man prioriterede det i strategien.

En Danida indsats med fokus på at få kvalitet i grundskolen ville direkte understøtte strategiens øvrige prioriteringer. Eksempelvis ved at kvalificere den arbejdskraft, som skal skabe væksten i den private sektor og ved at styrke lokale strukturer økonomisk, så selvforvaltning og deltagelse bliver meningsfulde demokratiske aktiviteter.

Endelig er der ligestillingsperspektivet. Vi ved af erfaring, at pigerne er de første, der ryger ud af skolen, når problemerne melder sig. Kvalitet i undervisningen er en væsentlig faktor til at fastholde pigerne i et skoleforløb.

Med venlig hilsen
Børnefonden

Annette Ludeking, direktør